

Ат-Тавассуль: дозволений і заборонений

Той, хто вивчає життєпис

Пророка (мир йому і

благословення Аллаха), знає, що

він був відправлений до людей,

котрі виявляли занадто палку

любов до мертвих праведників

настільки, що це вивело їх за межі

релігії їхнього прабатька Ібрагіма

(мир йому). Відомо, що релігією

Ібрагіма (мир йому) був заклик до

поклоніння Єдиному Богу;
поклоніння має різні види, серед
яких: віра, іслам, іхсан, молитва,
закят та інші стовпи ісламу, а
також дуа, жертвоприношення,
обітниця, прохання про допомогу,
пошук захисту, страх, надія,
бажання щось здобути та чогось
уникнути...

<https://islamhouse.com/2817762>

- [Ат-Тавассуль:
дозволений і заборонений](#)

- Релігійне становище арабів у період місії посланця Аллага (мир йому і благословення Аллаха) та його суперечки з ними
- Істинне заступництво
- У чому полягає відмінність між тими невігласами й сучасними мусульманами, які закликають до померлих або відсутніх праведників?
- Як практикували ат-тавассуль сподвижники Посланця Аллага (нехай буде вдоволений ними Аллаг) після його смерті?

- Закликати в дуа
наближених до Аллаха –
велике багатобожжя.
Докази.
- Дозволений тавассуль
- Немає іншого прикладу
для наслідування, крім
Посланця Аллага (мир
йому і благословення
Аллаха)
- Заклик до когось, окрім
Аллага, зводить нанівець
добрі вчинки
- Шляхи, які ведуть до
багатобожжя
- Сумніви, які поширюють
прихильники супротивної
думки

Ат-Тавассуль: дозволений і заборонений

Ат-Тавассуль [\[1\]](#): дозволений і заборонений

Ім'ям Аллага Милостивого,
Милосердного!

Хвала Аллагу, Господу світів, мир і благословення Посланцю Аллага, його роду та усім його сподвижникам.

Той, хто вивчає життєпис Пророка (мир йому і благословення Аллаха), знає, що він був відправлений до людей, котрі виявляли занадто палку любов до мертвих праведників

настільки, що це вивело їх за межі релігії їхнього прабатька Ібрагіма (мир йому). Відомо, що релігією Ібрагіма (мир йому) був заклик до поклоніння Єдиному Богу; поклоніння має різні види, **серед яких**: віра, іслам, іхсан, молитва, закят та інші стовпи ісламу, а також дуа, жертвоприношення, обітниця, прохання про допомогу, пошук захисту, страх, надія, бажання щось здобути та чогось уникнути...

Релігійне становище арабів у період місії посланця Аллага (мир йому і благословення Аллаха) та його суперечки з ними

Невігласи присвячували деякі види поклоніння комусь іншому, окрім Аллага, вірячи, що наближені Всевишнього мають перед Ним високе становище, і що вони переказують їх благання самому Богу. Так, у Таїфі молились аль-Лату. За свого життя аль-Лат приносив користь людям, особливо прочанам. Зокрема, він подрібнював та пригощав їх ас-савіком (арабська страва). Коли ж чоловік помер, до нього почали ставитись так, як і до будь-якої іншої праведної, сповненої блага людини. Його сучасників пройняв глибокий сум і вони стали навідуватись до його могили, а потім збудували там

будівлю, і зрештою, почали шукати близькість до Аллага через нього, обходити навколо його могили, звертатися з різними проханнями й просити позбавити їх труднощів. Те ж саме вони просили у аль-Уззи й Манат, як сказав про це Всевишній: «Чи ж бачили ви аль-Лят та аль-Уззу? І ще цю, третю з них — Манат? Невже вам — чоловіки, а Йому — жінки? Такий розподіл був би несправедливим! Вони — ніщо інше, як імена, вигадані вами та вашими батьками. Аллаг не відсилав про них жодного доказу! Вони йдуть лише за здогадками і тим, чого прагнуть душі, тоді як прямий шлях від Господа вже

прийшов до них!» (Ан-Наджм, 19-23)

Разом із цим, вони знали, що ті, до кого вони звертаються, неспроможні нічого створити в Світі, вони не приносять ні користі, ні шкоди, і не можуть наділити прожитком, ні оживити чи умертвити, тобто узагалі ні на що не здатні. Бог сказав про багатобожників: «Запитай: «Хто наділяє вас із неба й землі? Хто владний над слухом і зором? Хто виводить живе з мертвого, а мертве з живого? Хто керує подіями?» Вони скажуть: «Аллаг!» Запитай: «Чому ж ви не боїтесь Його?» (Юнус, 31). Слова

означають: «Невже ви не знаєте, що справжній Творець – Аллаг? Невже не боїтеся й не виокремлюєте лише Його в поклонінні так, як виокремлюєте Його у справі творіння»? Звідси ми розуміємо, що багатобожники прагнули лише одного, аби праведники наблизили їх до Аллага. Невіруючі гадали, що Аллаг відповість померлим праведникам, задовольнивши блага тих, хто взяв їх своїми посередниками. Насправді, у цьому можна побачити приниження достоїнств істинного Бога, адже Господь не схожий на людину, котра потребує помічника, і позбавлена знання

всього сокровенного. Тому Коран чітко повідомляє, що той, хто звертається із дуа до когось із померлих, а не до Аллага, або до тих, хто не має влади щось зробити, той – невіруючий в Аллага язичник. Щоб розвіяти їхні сумніви, **Всевишній Аллаг сказав:** «Воістину, ті, кого ви кличете замість Аллага — раби, подібні до вас. Тож покличте їх, нехай вони дадуть вам відповідь, якщо ви говорите правду!» (Аль-Араф, 194). Також Аллаг повідомив, що померлі не чують їхніх дуа, усі спроби отримати відповідь на мольбу – марні, а в День Воскресіння ці люди будуть оголошені невіруючими за

подібний вчинок, який буде названий багатобожжям, як сказав Всевишній в сурі «Фатир»: «Коли ви кличете їх, вони не чують вашого заклику, а якби й чули, то не відповіли б вам. У День Воскресіння вони зречуться вашого поклоніння. Ніхто не розкаже тобі так, як розкаже Відаючий!» (Фатир 14)

Отже, кожен померлий, до якого звертаються замість Аллага, не чує заклику. **Всевишній Аллаг сказав:** «Ти не змусиш померлих чути» і «Ти не зможеш дарувати слух тим, хто в могилах». Також померлі не знають потаємного, навіть Посланець Аллага не відав

сокровенне, як про це йдеться в сурі «Аль-Араф»: «Скажи: «Я не маю влади зробити собі добро чи заподіяти шкоду, хіба що побажає цього Аллаг. Якби я знав потаємне, то примножив би собі добро, а зло не торкнулося б мене. Воістину, я — застерігач і добрий вісник для віруючих людей» (Аль-Араф 188). Як же можна стверджувати, що звичайна людина знає потаємне? Неможливо пізнати сокровенне, прийшовши на могилу праведника й запитавши його, оскільки слова лунають до того, кого не існує. Не можна також просити у померлих заступництва перед Аллагом, бо Аллаг

проголосив невіруючими арабів, які звертаються до померлих [аз-Зумар, 3], тобто «ми не кличемо їх в дуа» (далі ми покажемо, що дуа – це теж поклоніння), але їхнє прохання про заступництво також помилкове, оскільки Всевишній сказав: «Аллаг! Немає божества достойного поклоніння, крім Нього — Живого, Суцього! Не торкається Його ні дрімота, ні сон. Йому належать те, що на небесах, і те, що на землі. Хто ж заступиться перед Ним без Його дозволу? Він знає те, що попереду них, і те, що позаду них. Вони ж не осягають зі знання Його нічого, крім того, що побажає Він. Престол Його охоплює небеса і

землю, а збереження їх не втомлює Його. І Він — Всевишній, Великий!» (Аль-Бакара, 255). А також: «Він знає те, що було до них, і те, що буде після них. Заступаються вони лише за тих, ким Він задоволений, а самі тріпочуть від страху перед Ним» (Аль-Анбійя, 28). Аллаг не схвалює благання про заступництво у померлих, оскільки вони позбавлені життя, сили. Як можна просити щось у того, кого взагалі не існує? Не можна звертатися із закликом ні до кого, окрім спроможного на це, тобто Аллага.

Істинне заступництво

Ми просимо у Господа, щоб пошанував Нас – з Його ласки й милості у День Воскресіння – заступництвом праведників, незалежно від того, чи це заступництво для гідних вогню серед нас (рятує Господи від цього!), чи для тих, хто заслуговує на вищі сходинки в раю. Яким би не було заступництво, воно можливе тільки з дозволу Всевишнього: як для наближеного ангела, так і відправленого посланця. Що ж говорити про заступництво людей? Всевишній сказав: «Скільки ж на небесах ангелів, заступництво яких не принесе ніякої користі! Лише деяким

Аллаг дозволить заступитися за тих, за кого бажає, і ким вдоволений Він» (Ан-Наджм, 26). «Аллаг! Немає божества достойного поклоніння, крім Нього — Живого, Суцього! Не торкається Його ні дрімота, ні сон. Йому належать те, що на небесах, і те, що на землі. Хто ж заступиться перед Ним без Його дозволу? Він знає те, що попереду них, і те, що позаду них. Вони ж не осягають зі знання Його нічого, крім того, що побажає Він. Престол Його охоплює небеса і землю, а збереження їх не втомлює Його. І Він — Всевишній, Великий» (Аль-Бакара, 255). «Він знає те, що

було до них, і те, що буде після них. Заступаються вони лише за тих, ким Він задоволений, а самі тріпочуть від страху перед Ним» (Аль-Анбійя, 28).

Заступництво буває двох видів. Перше – дозволене, яке стосується щирих у молитвах людей і з яким не звертаються ні до кого, крім Аллага. Як уже було сказано, ніхто не зможе ні за кого заступитись без дозволу Всевишнього Аллага та Його волі, а також вдоволення тим, за кого заступаються. Якщо ж той, за кого заступаються, був ревним єдинобожником, то, з дозволу Аллага, йому буде надане

заступництво, незалежно від того, чи це заступництво посланців, чи пророків, чи праведників, чи наближених до Аллага.

Друге – заборонене заступництво. Це те, якого прагнуть від когось іншого, крім Аллага, зокрема померлих, відсутніх, джинів та інших. Такого заступництва просять у того, хто не може його дати, адже в Корані, як уже було сказано вище, говориться, що померлі не можуть чути і знати потаємного. Тут маються на увазі наближені до Аллага й померлі праведники, які не відають, що хтось прийшов до їхніх могил і просить у них

допомоги, заступництва чи чогось іншого. Як же вони можуть заступитися за невіруючого чи багатобожника, який закликає когось поряд з Аллагом, робить жертви чи приносить обітниці не до Нього.

Заступництво в День Воскресіння будуть просити у того, кому дозволить Аллаг, а саме пророків, наближених до Нього й праведників, **оскільки Аллаг сказав:** «Того Дня не допоможе нічиє заступництво — крім тих, кому дозволив це Милостивий і чиїм словом Він задоволений» (ТаХа, 109).
Дозволяється просити про дуа

лише у живих наближених до Аллага й праведників, оскільки сподвижники Пророка (нехай буде вдоволений ними Аллаг!) просили Пророка про дуа, коли потребували допомоги й підтримки проти ворога та ін.

Уважний читачу, подивись, що сказав Всевишній Аллаг: «Ті, кого ви кличете замість Аллага, не творять нічого, вони самі – створені! Мертві, не живі! Не знають вони, коли їх воскресять» [Ан-Нахль, 20-21]. Маючи на увазі, що померлі праведники й наближені до Аллага нездатні вдовольнити чи відповісти на прохання того, хто звертається до

них, на відміну від живого праведника. Можна наприклад, сказати: “О шейх, попроси для мене у Аллага цього й цього”, - або попросити когось: “О такий-то, прости мені борг, перенеси мої речі чи щось інше”.

Після того, як у цьому короткому викладі було розглянуто становище людей доби невігластва, тих, з якими боровся посланець Аллага (мир йому і благословення Аллаха) за наказом від Аллага, слід звернутися до питання дійсності, в якій сьогодні живе чимало мусульман.

У чому полягає відмінність між тими невігласами й сучасними мусульманами, які закликають до померлих або відсутніх праведників?

Відповідь: не існує жодних відмінностей з наступних причин.

Перша. Невігласи не вірили, що померлі наділені владою Аллага, так само як і люди, котрі відвідують могили наближених до Аллага й праведників. Вони звертаються до них, **будучи твердо переконаними у їх неспроможності**: до аль-Хусайна бін Алі (нехай буде вдоволений Аллаг ними обома), Абд аль-

Кадіра аль-Джіляні, (нехай буде милостивий до нього Аллаг), ас-Сайїда аль-Бадауї та інших праведників.

Друге. Невігласи вірять, що померлі праведники мають пошановане місце перед Аллагом, звертаючись до них зі своїми проханнями й сподіваючись, що ті наблизять їх до Нього. Бог звинуватив їх у невір'ї за їхні слова: «Вони поклоняються замість Аллага тому, що не приносить їм ні шкоди, ні користі. І говорять: «Це — заступники наші перед Аллагом!» Скажи: «Невже ви можете розповісти Аллагу про щось таке на небесах і

на землі, чого Він не знає?»
Пречистий від того Він, що Йому додають» (Юнус, 18). «Чи не Аллагу належить щира релігія? А ті, які беруть собі помічників замість Нього, [говорять]: «Ми поклоняємося їм лише для того, щоб вони наблизили нас до Аллага!» Воістину, Аллаг розсудить між ними в тому, про що вони сперечалися! Воістину, Аллаг не веде прямим шляхом тих, які брешуть, які не вірують» [Аз-Зумар, 3]. Наші сучасники у цьому так само переконані.

Дуа – це вид поклоніння, бо Аллаг сказав: «Кличте Мене і Я відповім вам! Воістину, ті, які

гордували поклонінням Мені, ввійдуть до геєни приниженими» [Гафір, 60]. У даному аяті Аллаг розтлумачив дуа як поклоніння, окрім того, зі слів Посланця Аллага ﷺ, переказаних імамом Ахмадом, Абу Давудом, ат-Тірмізі, ан-Насаї, Ібн Маджагом, Ібн Абу Хатімом, Ібн Джаріром, Ібн Хайаном та аль-Хакімом відомо, що «дуа – це поклоніння». [2]

Також переказав імам Ахмад хадіс від Абу Гурайри (нехай буде вдоволений ним Аллаг), що Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Хто не звертається з дуа до

Аллага, потрапить під Його гнів». [3]

Як практикували ат-тавассуль сподвижники Посланця Аллага (нехай буде вдоволений ними Аллаг) після його смерті?

Сподвижники Пророка (нехай буде вдоволений ними Аллаг) розуміли, що той, хто звертається з дуа не до Аллага, є багатобожником і невіруючим, навіть якщо він прохає наближеного до Аллага ангела чи відправленого пророка. Ніхто зі сподвижників не вдавався до цього навіть за найтяжчих обставин.

Наведемо такий приклад із життя сподвижників Пророка (нехай буде вдоволений ними Аллаг) уже після його смерті. У часи халіфату Умара ібн аль-Хаттаба (нехай буде вдоволений ним Аллаг!) розпочалася посуха, і люди почали просити у аль-Аббаса, дядька Пророка (мир йому і благословення Аллаха), щоб той звернувся до Аллага з проханням про дощ. У молитві Умар (нехай буде вдоволений ним Аллаг!) сказав: "О Аллаг, ми шукали наближення до тебе через нашого Пророка, і йшов дощ, а тепер ми шукаємо наближення до тебе через дядька нашого Пророка, [\[4\]](#) тож зішли нам

дощ". [5] І тоді аль-Аббас почав звертатись до Всевишнього Аллага із дуа, а сподвижники кожного разу казали: "Амінь". Як бачимо, сподвижники Посланця Аллага (мир йому і благословення Аллаха) не робили того, що роблять люди нашого часу, шукаючи допомоги чи прагнучи заступництва, а сподвижники (нехай буде вдоволений ними Аллах!) були найобізнанішими людьми в питаннях дозволеного й забороненого, вони звершували молитву за Посланцем Аллага (мир йому і благословення Аллаха), вели боротьбу разом із ним, звершували хадж, сиділи в його мечеті, слухали його

проповіді, трималися його настанов і повчань.

Так само не дозволяється й подорожувати з метою відвідати могилу пророка чи наближеного до Аллаха, оскільки це може призвести до багатобожжя, адже кожен шлях переслідує свою ціль. Саме тому ми бачимо, що Посланець Аллаха (мир йому і благословення Аллаха) заборонив це, сказавши: «Не слід спеціально вирушати в подорож заради поклоніння, окрім цих трьох мечетей: Забороненої Мечеті, моєї мечеті й Мечеті аль-Акса».[\[6\]](#) Це означає, що заборонено вирушати у подорож заради відвідин могили

праведника чи мавзолею
наближеного до Аллага. Ми
любимо Пророка (мир йому і
благословення Аллаха) більше,
ніж самих себе, батька, сина,
родину й майно, і любимо
сподвижників (нехай буде
вдоволений ними Аллах!), і ми
любимо наближених до Аллаха й
праведників, і ми любимо тих,
кого люблять вони, й ворогуємо з
тими, хто проти них, і ми знаємо,
ворог наближеного до Аллага,
отримає війну з Ним... Але скажи
мені – заради Бога! – чи вимагає
любов, щоб ми поклонялися їм
замість Аллага, сприймали їх як
помічників Аллага, зверталися до
Нього через них, обходили їхні

могили, давали їм обітниці,
робили для них пожертви?

Ми знаємо, що дуа до будь-якого творіння, яке неспроможне зробити те, що може зробити тільки Всевишній Аллаг – це невір'я. Так можна сказати про того, хто приходить до могил праведників і пророків, звертаючись із різними проханнями, шукаючи їхнього вдоволення, просячи про порятунок від безпліддя та інших лих. Якщо вони при цьому кажуть, що вірять у походження усіх цих речей від Аллага, то це, як уже було сказано, так само велике багатобожжя, котре

панувало серед невігласів за часів Посланця Аллаха (мир йому і благословення Аллаха).

Закликати в дуа наближених до Аллаха – велике багатобожжя. Докази.

Всевишній сказав: «І не закликайте поряд з Аллагом нікого» (Аль-Джін, 18). «Нікого», згідно контексту, означає загальну заборону, тобто не можна звертатись із благаннями ні до кого, окрім Всевишнього, інакше людина потрапляє до багатобожжя, яке робить марними усі вчинки, як сказав Аллаг: «Ми займемося вчинками, які вони

робили та перетворимо їх на розвіяний пил!» (Аль-Фуркан, 23). Доказом також слугує слово Аллага у сурі «Аль-Араф»: «Ті, кого ви кличете замість Аллага, не здатні допомогти вам і не можуть допомогти навіть собі» (Аль-Араф, 197). Усі ці тексти свідчать, що заклик із дуа до когось, крім Аллага – велике багатобожжя, яке виводить людину з лона релігії.

Дозволений тавассуль

Тавассуль через сутність Бога, зокрема слова: «О Аллаг!» - Його імена: «О Рахман! О Рахім! О Хайї! О Кайюм!» - або через Його

атрибути: «О Аллах! Шукаю допомоги з Твоєю милістю», - через прохання живого праведника: «О шейх, попроси за мене у Господа». Так, як просили про дощ сподвижники у Посланця Аллага (мир йому і благословення Аллаха). Так само дозволений тавассуль через добрі вчинки. Як вчинили люди печери, котрих завалило скелею й вони попросили у Аллага допомоги заради їхніх добрих учинків, тож Господь допоміг їм і вони вийшли звідти. Можна сказати: «О Аллаг, я прошу Тебе заради моєї любові до Твого пророка, мого сповідування Єдинобожжя й

покори Тобі й Твоєму посланцю, щоб Ти дарував мені те й те....».

Якщо ж ідеться про мольбу до Аллага через високе становище Пророка, наближеного до Аллага, або клятву перед Аллагом кимось із них, то це – нововведення, яке веде до багатобожжя. Подібні речі заборонені навіть тоді, коли не досягають рівня багатобожжя, адже у даному випадку людина все ж звертається до Аллага. Утім, якщо ти просиш померлого чи відсутнього безпосередньо, то це – велике багатобожжя.

Всевишній закликає Своїх рабів звертатися лише до Нього, а

не когось іншого, пообіцявши, відповісти на їх благання, **навіть якщо і не відразу**: «І коли раби Мої запитують тебе про Мене, то Я — близький, і Я відповідаю на заклики того, хто кличе Мене. Нехай же й вони відповідають Мені та вірують у Мене — можливо, підуть вони правильним шляхом» (аль-Бакара, 186). «Ваш Господь сказав: «Кличте Мене і Я відповім вам! Воістину, ті, які гордували поклонінням Мені, ввійдуть до геєни приниженими» (Гафір, 60). **Також Аллах закликає нас у кожному ракяті молитви говорити**: «Лише Тобі ми поклоняємося і лише в Тебе просимо допомоги». Натомість,

багато людей, які моляться, не отримавши відповіді одразу, починає звертатися з проханнями до тих, хто лежить в могилах та мавзолеях. Так, Аллаг може відповісти одразу, але таким чином Він перевіряє Своїх рабів, адже Його мудрість вимагає випробовування. Можливо, затримка із відповіддю і дана для того, щоб виявити правдивість раба, котра стає очевидною в тяжкі часи, коли допомогти може лише Аллаг. Не слід закликати нікого, крім Аллага, навіть якщо на голову впала ціла гора, або під ногами розійшлася в різні сторони земля. Сила впевненості в допомозі від Аллага й сподівання

на Нього рано чи пізно призведе до відповіді.

Може бути й так, що під час випробування у когось слабшає віра, втрачається бажання просити допомоги в Аллага й шайтан прикрашає людині вчинки, даючи зрозуміти, що відповідь на мольбу вона отримає тільки у мавзолея чи могили. Це робиться для того, щоб відвернути людину від релігії, відібрати у неї її ж руками те, **на що вона заслуговує: «Той відповів: «Клянуся Твоєю могутністю, що я спокушу їх усіх, окрім Твоїх обраних рабів» (Сад, 82-83). Те ж саме: «Аліф. Лям.**

Мім. Невже люди думають, що їх залишать у спокої та не будуть випробовувати лише тому, **що вони скажуть: «Ми увірували»?** Ми випробовували тих, які жили ще раніше. Аллаг неодмінно знатиме тих, які говорять правду, й тих, які брешуть» (Анкабут, 1-3). «Чи не бачать вони, як щороку зазнають випробувань — один чи два рази. І після цього вони не каються й не замислюються!» (Ат-Тауба, 126).

Немає іншого прикладу для наслідування, крім Посланця Аллага (мир йому і благословення Аллаха)

Настали такі часи, що можна побачити цілі народи, громади чи великі групи людей, які кажуть, що належать до економічної чи політичної еліти, або навіть наукової, але, разом із тим, вони роблять те, що й невігласи біля могил. Коли їх запитують, чи знають вони, яке рішення пропонує шаріат по відношенню до таких дій, вони вводять людей в оману, стверджуючи, що це зовсім не багатобожжя, від якого застерегли. І, на жаль, люди починають також вдаватись до таких вчинків, хоча розумна людина не піде на такі крайнощі, бо знає, що найперше слід поспішити до того, що робив

Посланець Аллага та його послідовники, праведні попередники (нехай буде вдоволений ними Аллаг).

Необхідно усвідомлювати, що протягом усього свого життя Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллаха) не закликав нарівні з Аллагом нікого іншого: ні в години миру, ні війни, ні в горі, ні в радості. Натомість, достовірно відомо, що коли наставали скрутні часи, Пророк ﷺ говорив Білялю: «О Біляль, нам слід полегшити це», - тобто помолитися. [7] У кожній молитві ми читаємо аят: «Лише Тобі ми поклоняємося й лише в

Тебе просимо допомоги», - тобто: «ми не поклоняємося нікому, крім Тебе й не просимо допомоги ні в кого, крім Тебе». **Всевишній також сказав:** «Посланець Аллага — прекрасний приклад для вас, для тих, хто сподівається на Аллага, Останній День і часто згадує Аллага!» (Аль-Ахзаб, 21). **І Він не сказав:** «був вам хороший приклад у людях вашого часу». Погляньмо на синів Ізраїла, і те, що сказав про них Аллаг, **коли вони почали коритися своїм ученим:** «Вони беруть собі за Господа, крім Аллага, своїх учених, ченців і Месію, сина Мар'ям. Але ж їм наказували поклонятися Єдиному Богу!

Немає бога, крім Нього!
Пречистий Він від того, що
додають Йому» (Ат-Тауба, 31).
Коли це почув Аді бін Хатім
(нехай буде вдоволений ним
Аллах), який до ісламу був
християнином, то сказав: «О
Посланець Аллага, ми не
поклонялися їм», - на що
Посланець Аллага (мир йому і
благословення Аллаха) відповів:
«Хіба вони не дозволяли вам те,
що заборонив Аллаг, і не
забороняли того, що дозволив
Аллаг, і ви приймали це?. Аді бін
Хатім відповів: “Так”. Тоді
Посланець Аллага (мир йому і
благословення Аллаха) сказав:
«То ж це і є поклоніння їм».

Скажи, брате в ісламі, яка різниця між тим, хто, як християни, говорить, що Ісус – син Божий, наділений божественністю, і тим, хто кличе когось іншого, замість Аллага, вірячи, що йому буде дана відповідь? Сьогодні такі речі християни помічають у тих, хто відносить себе до ісламу, хоча насправді до нього не має жодного відношення через свій вигаданий язичницький тавассуль через померлих, наближених до Аллага праведників та святих. Ось так, чимало християн, читаючи про релігію давніх арабів, кажуть, що сучасні мусульман повернулися до язичництва, забуваючи про те, що

самі потрапили у ще більше багатобожжя, приписавши Богу сина, до чого Той непричетний.

Всевишній Аллаг сказав: «Немає нічого, схожого на Нього, а Він – Усечуючий, Усезнаючий» (Аш-Шура, 11). «І ще кажуть: «Милостивий узяв сина».

Справді, ви стверджуєте жахливу річ! Від цього здатні розколотися небо, розсипатися земля й зруйнуватися гори! Від того, що вони приписали Милостивому сина! Не годиться Милостивому мати сина!» [Мар'ям, 88-92]

Коли полишили ми прямий шлях – прийшла відплата,

Здійнялися хвилі потопу свавілля та гніту.

Заклик до когось, окрім Аллага, зводить нанівець добрі вчинки

О брати! Немає сумніву, що закликати когось, крім Аллага – це омана, **адже Аллаг сказав:** «Хто ж заблукав сильніше, ніж той, хто кличе замість Аллага тих, які не дадуть йому відповіді аж до Дня Воскресіння та й не знають про його заклики?» (аль-Ахкаф, 5). **Послухай, що буде сказано в смертний час:** «Хто ж несправедливіший за того, хто зводить наклеп на Аллага й

заперечує знамення Його? Такі отримують частку, визначену їм Писанням. Коли посланці Наші прийдуть за душами їхніми, то запитають: «Де ті, яких ви закликали замість Аллага?» Ті скажуть: «Вони залишили нас!» — і цим засвідчать, що були невіруючими» (аль-Араф, 37).

Марні вчинки невіруючого: «Ми займемося вчинками, які вони робили та перетворимо їх на розвіяний пил» (Аль-Фуркан, 23).

Оскільки він не послухався наказу Аллага і Його Посланця ﷺ, який закликав благати про щось тільки Аллага: «Якщо просиш чогось, то проси в Аллага, коли шукаєш допомоги, то шукай в Аллага».

Багатобожжя, за жодних яких умов не може бути прийнятим, воно марнує добрі справи, зокрема намаз, піст і хадж, **адже Аллаг сказав:** «Було відкрито тобі й тим, які жили раніше за тебе: «Якщо ти додаватимеш Мені рівних у поклонінні, то стануть марними твої вчинки й ти неодмінно будеш одним із тих, які втратять усе» (Аз-Зумар, 65). «Істинно, невіруючі ті, **які говорять:** «Воістину, Аллаг — це Месія, син Мар'ям!». **Але ж казав Месія:** «О сини Ізраїля! Поклоняйтеся Аллагу, Господу моему й Господу вашому!» Воістину, ті, які додають Аллагу рівних — заборонив Аллаг їм

сади раю, будуть у пеклі вони! І не буде у неправедних помічників» (Аль-Маїдда, 72).

Брате, уникай багатобожжя та шляхів, які ведуть до нього: будівництва мечетей на могилах, мольби до могил, жертвопринесень там, адже навіть про нашого прабатька Ібрагіма (мир йому) Аллаг сказав: «Ось сказав Ібрагім: «Господи! Зроби це місто безпечним і врятуй мене й синів моїх від поклоніння ідолам» (Ібрагім, 35). Тобто: «Я не буду кликати нікого, крім Тебе, а про ідолів відомо, що вони мертві, але ж зроблені так, щоб зображувати праведних людей».

Імам Ібрагім ат-Таймі сказав:
«Хто може бути убезпечений від випробування після Ібрагіма?»
Брате, закликай людей полишити ці нечестиві звичаї, адже вони дійшли до того, що вже йдуть слідами першого невігластва.
Слід поклонятися лише Аллагу й відповідати Йому: «Ваш Господь сказав: «Кличте Мене і Я відповім вам! Воістину, ті, які гордували поклонінням Мені, ввійдуть до геєни приниженими» [Гафір, 60].
«І коли раби Мої запитують тебе про Мене, то Я — близький, і Я відповідаю на заклики того, хто кличе Мене. Нехай же й вони відповідають Мені та вірують у Мене — можливо, підуть вони

правильним шляхом!» (Аль-Бакара, 186)

Шляхи, які ведуть до багатобожжя

Один зі шляхів багатобожжя — це звершення намазу в мечеті, де знаходиться могила, адже намаз у таких мечетях недійсний.

Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллаха) сказав: «Аллаг прокляв тих юдеїв і християн, які узяли могили своїх пророків за храми». Хадіс від Айші (нехай буде вдоволений нею Аллаг).[\[9\]](#)

Могила Пророка Мухаммада (мир йому і благословення

Аллаха) не може бути доказом проти цього, оскільки його було поховано в його ж будинку, який на той час не був мечеттю, адже, як сказано в достовірному хадісі, пророків ховають там, де вони помирають. Так само й Абу Бакр та Умар були поховані в кімнаті Матері правовірних – Аїші (нехай буде вдоволений нею Аллаг).

Сумніви, які поширюють прихильники супротивної думки

Вони кажуть: чому б не шукати допомоги від наближених до Аллага? Адже Аллаг сказав: «Так! Воістину, наближеним до Аллага

немає чого боятися, і не будуть вони засмучені – ті, які увірували й були богобоязливі. Чекає на них радісна звістка в житті земному й наступному. Немає зміни в словах Аллага. Це — великий успіх» (Юнус, 62-63). Тому вони виправдовують свої молитви до померлих пошанованим місцем, яке дарував їм Аллаг.

Учені-єдинобожники, які належать до людей Сунни, **відповіли на цей сумнів аятом:** «...ті, які увірували й були богобоязливі» (Юнус, 63). Про наближених до Аллага відомо, що вони вірять у Нього й бояться Його прогнівить. Серед діянь, які

викликають гнів Всевишнього є тавассуль через когось іншого. Хіба можуть померлі праведники схвалювати заборонене Аллахом? Аллаг скаже наближеним до Нього у День Воскресіння: «Того Дня Він збере їх усіх, а потім скаже ангелам: «Чи це ті, які поклонялися вам?» Ті відповіли: «Пречистий Ти! Ти — наш Покровитель, а не вони! Вони поклонялися джинам. Більшість із них вірила саме в них» (Сабаа 40-41). Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллаха) вів боротьбу з арабами-багатобожниками попри те, що вони визнавали Єдиність Аллага в Господстві, тобто Аллаг – єдиний

Творець світу, Який усім керує як на небесах, так і на землі. Він вів з ними боротьбу попри їх слова про наближених Аллага: «Це — заступники наші перед Аллагом» (Юнус, 18). І не допомогло їм заступництво померлих праведників та інших.

Я прошу Всевишнього Аллага наділити тебе й усіх мусульман тим, що Він схвалює для нас, а також укріпити на релігії нашого прабатька Ібрагіма, Божого улюбленця (мир йому) й Сунні Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллаха), щоб зустрілися ми з Аллагом без

випробування й не будучи віддаленими від Його милості.

Прославивши Аллага й попросивши благословення й миру для нашого Пророка Мухаммада, ми завершуємо нашу книгу.

[1] Арабське слово ат-Тавасуль (التوسل) означає пошук близькості до Всевишнього Аллага.

[2] Хадіс Сахіх, див. Сахіх аль-Джамі, 3407.

[3] Переказав імам Ахмад (2/324), «хороший, достовірний хадіс», див. Сахіх ібн Маджаг, 2/324.

[4] Тобто: хочемо бути ближчими через дядька нашого Пророка, і в цьому не було гріха, тому що той був живий, а просити про дуа у живого дозволяється.

[5] Переказав аль-Бухарі (2/574 – «Аль-Фатх») з хадісу Анаса (нехай буде вдоволений ним Аллаг).

[6] Аль-Бухарі (3/76), Муслім (2/1014) з хадісу Абу Гурайри (нехай буде вдоволений ним Аллаг).

[7] Ахмад (5/264), аль-Бухарі (7892).

[8] Хадіс від ібн Аббаса (нехай Аллах буде вдоволений ним та його батьком). Ахмад (1/306], «Сахіх аль-Джамі» (7957).

[9] Див. «Сахіх аль-Джамі» Шейха аль-Албані, 1/909.